

III. Valde vereor, ut omnes Romani juris prouinciæ, ne Iudæis quidem sub rege precario exceptis (nec enim Rex hic eos censu Orbis excipere potuit) annos Imperatorum & Regum per consules numerent, sic ut qui fuit vltimus Augusti, eius residuum à XIV. Cal. Sept. numeretur pro integro & iusto anno primo Tiberii, duobus Sextis, Pompeio & Apuleio Cofs. Et Cal. Ian. sequentibus, Druso, & Norbano Cofs. iam dicatur inire II. Tiberii, vix tertia anni parte in Imperio exacta. Videtur id innuere Tacitus Annal. III. Cuius verba hæc: *M. Silanus ex contumelia consulatus, honorem Principibus petiuit: dixitq; pro sententia, ut publicis priuatisq; monumentis ad memoriam temporum, non consulam nomina præscriberentur, sed eorum qui Tribunitiam potestatem gererent. Tiberius vero decretas ob Tribunitiam Drusi potestatem caeremonias temperauit. Hæc Tacitus. Noluit nempe morem numerandi annorum spacia per Cofs. abrogari. Equidem in prouinciis, quæ sub regibus consueuerant, obtinuisse par est credi, ut anni Imperatorum præscriberentur actis; at quia soliti vna Consules addi, omnino ut Imperatores numerum, sic consules metam annis præfigebant.*

Suslyga eandem numerandi & signandi formam latenter sequitur in loco Lucæ, annos Tribunitiæ potestatis Tiberii computans, quod non probo; nec verisimile, Iosephum & B. Lucam, non Romanos, sed prouinciales, Tribunitiæ potestatis potiore, quam Monarchiæ rationem habere.

Hanc igitur hypothesin adhibebo ad coniecturas formandas: nihil tamen obstinate defendam. Viderit autem Scaliger quo modo diuersa imperiorum initia ex Iudæorum consuetudine desumpta, cum iis argumentis, quæ hic sum allaturus, conciliare velit.

I. Calculus

Iosephi & Dio-

nis. Anno 37.

Actiaca pu-

gna, relegatus

Archelaus,

qui est 51. Iu-

lianus.

I. Cum igitur annus 15. Iulianus sit annus pugne Actiæ; 51. Iulianus erit tricesimus septimus pugne Actiæ; quoto Iosephus affirmat Archelai bona fisco Cæsaris vindicata, relegato Archelao in Gallias.

At eodem 51. Aemilio Lepido, Lucio Arruncio Cofs. Dio refert: Herodem Palæstinum, accusatum à fratribus, trans Alpes damnatum in exilium, ditione, quam tenebat, Reip. vindicata. Nulla diuersitas nisi nominis, seu filio Patris nomen hallucinans Dion indiderit, (legimus enim & anno secundo Caji Herodem Galilææ tetrarcham relegatum in Gallias) seu Herodi Archelao nomen fuerit. Quemadmodum Agrippæ, ei qui Herodis ex filio Aristobulo nepos, solus ex posteris Herodis Ierosolymas

